

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului

în cauza civilă

Negruță Ina împotriva lui Lupașco Valeriu și Lupașco Anei
(repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea penalității)

împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-933/24
NR. PIGD 2-22035923-01-2ra-31072024)*

Recurs admis. Instanța nu poate acorda penalitatea contractuală fără a stabili dacă aceasta derivă din întârzierea executării obligației sau din executarea necorespunzătoare a acesteia. Lipsa unei asemenea analize impune casarea deciziei și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. C. Albu)
Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, O. Cojocaru, A. Cașcaval)

5 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererile de recurs declarate de avocatul Munteanu Diana, în interesele Negruță Inei și avocatul Astafiev Valeri, în interesele lui Lupașco Valeriu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 martie 2022, Negruță Ina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Lupașco Valeriu și Lupașco Ana, solicitând încasarea în mod solidar de la pârâți, în beneficiul său, a sumei de 180 984,70 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin executarea necorespunzătoare a lucrărilor de construcție, compusă din 150 253,50 lei reprezentând costul remedierii lucrărilor de construcție necalitative și 30 731,20 lei reprezentând costul vopselei.

2. Totodată, a solicitat încasarea prejudiciului moral în cuantum de 500 000 lei, a penalității în sumă de 446 124 lei, a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în sumă de 14 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în sumă de 6 000 lei și suma de 5 429 lei.

3. În motivarea acțiunii a indicat că, în luna mai 2018, a încheiat o înțelegere verbală cu pârâtul Lupașco Valeriu, în temeiul căreia acesta s-a obligat să execute lucrările de construcție și finisare a casei de locuit situate în XXX XXX, proprietatea reclamantei.

4. A reținut că la acel moment imobilul era edificat în proporție de aproximativ 65%, fapt confirmat printr-un aviz tehnic întocmit de un expert tehnic. În conformitate cu înțelegerea dintre părți, Lupașco Valeriu urma să execute lucrările de finisare integrală a interiorului locuinței, să asigure darea acesteia în exploatare, conectarea la rețelele de utilități publice și garanția lucrărilor pentru o perioadă de 5 ani, în schimbul sumei totale de 1 600 000 lei.

5. A menționat că investițiile în construcția imobilului au fost efectuate preponderent de tatăl său, Negruță Victor, care, la 15 mai 2018, i-a transmis pârâtului suma de 1 000 000 lei, fapt confirmat prin recipisă semnată de acesta. Ulterior, lui Lupașco Valeriu i-au mai fost remise mijloace bănești în cuantum de 148 000 lei, astfel încât până la 31 decembrie 2018 acesta a primit în total suma de 1 148 000 lei.

6. Potrivit reclamantei, pentru a reglementa în scris raporturile juridice dintre părți și a responsabiliza executarea lucrărilor rămase, la 29 martie 2019 a fost încheiat contractul nr. 1 de prestare a serviciilor de construcție, prin care s-a stabilit termenul final de executare a lucrărilor și de dare în exploatare a imobilului până la 15 mai 2019, prețul contractului fiind de 452 000 lei, reprezentând diferența până la suma convenită inițial de 1 600 000 lei. Contractul prevedea inclusiv obligația prestatorului de a asigura

garanția lucrărilor pe o perioadă de 5 ani, precum și efectuarea formalităților necesare pentru darea în exploatare și înregistrarea bunului imobil.

7. A subliniat că, la semnarea contractului, Lupașco Valeriu a primit suma de 150 000 lei, iar în perioada martie-mai 2019 i-au mai fost achitate suplimentar 136 000 lei pentru diverse lucrări și materiale. Totodată, aceasta a susținut că Lupașco Valeriu a subcontractat mai multe companii pentru executarea unor lucrări specializate, precum instalarea ușilor, a sistemului de încălzire, executarea tencuielii și montarea scărilor interioare, însă ulterior a refuzat să achite serviciile acestora. Ca urmare, reprezentanții companiilor respective au solicitat achitarea direct de la reclamantă, care a suportat cheltuieli suplimentare de peste 166 000 lei.

8. Prin urmare, după finalizarea lucrărilor interioare, a constatat că pereții și tavanele au fost executate necorespunzător, prezentând fisuri, denivelări și alte defecte vizibile, contrare normelor tehnice în construcții. După sesizarea lui Lupașco Valeriu, acesta a dispus revenirea muncitorilor pentru remedierea deficiențelor, însă și lucrările de corectare au fost executate necalitativ. În consecință, lucrările au fost sistate, iar reclamanta a solicitat efectuarea unei expertize extrajudiciare tehnice.

9. Conform raportului de expertiză extrajudiciară nr. 038 din 10 martie 2020, lucrările de reparație capitală și finisare executate la imobilul cu numărul cadastral XXX XXX, situat în XXX XXX, au fost realizate cu abateri de la procesul tehnologic și cu încălcarea prevederilor art. 19 din Legea privind calitatea în construcții. Expertiza a concluzionat că starea tehnică a lucrărilor este nesatisfăcătoare, că defectele constatate se află în legătură cauzală directă cu executarea necorespunzătoare a lucrărilor și că valoarea necesară pentru remedierea acestora constituie 150 253,50 lei.

10. A mai susținut că Lupașco Valeriu a recunoscut caracterul necalitativ al lucrărilor și a acceptat efectuarea remedierilor de către o altă companie, angajându-se să suporte costurile aferente. În acest scop, la 10 martie 2020 a fost încheiat un nou contract de prestări servicii în construcții cu alți executanți, fiind necesară și procurarea vopselei în valoare de 30 731,20 lei. Cu toate acestea, Lupașco Valeriu nu și-a executat obligațiile asumate, iar reclamanta a fost nevoită să suporte personal costul lucrărilor de remediere, estimat la aproximativ 180 000 lei.

11. Totodată, a evidențiat că Lupașco Valeriu nu a realizat darea în exploatare a imobilului, conectarea acestuia la rețelele de utilități și nici alte obligații asumate contractual, toate aceste cheltuieli fiind suportate de ea și de membrii familiei sale. Deși Lupașco Valeriu a promis în repetate rânduri că va restitui sumele datorate și a solicitat termene suplimentare pentru executarea obligațiilor, acesta nu și-a onorat angajamentele și a încetat orice comunicare cu reclamanta.

12. În ceea ce privește pretenția privind penalitatea contractuală, a invocat prevederile pct. 4.4 și 4.5 din contractul de prestări servicii în construcții nr. 1 din 29 martie 2019, potrivit cărora Lupașco Valeriu s-a obligat să achite o penalitate în cuantum de 0,1% din valoarea contractului pentru fiecare zi de întârziere a executării obligațiilor asumate, ceea ce reprezintă suma de 452 lei pentru fiecare zi de întârziere.

13. De asemenea, aceasta a făcut referire la clauza contractuală nr. 4.6, care prevedea obligația prestatorului de a achita o penalitate suplimentară în cazul executării necorespunzătoare a serviciilor.

14. Astfel, a susținut că Lupașco Valeriu manifestă un comportament de rea-credință, refuzând să răspundă apelurilor telefonice și să remedieze deficiențele existente, inclusiv problemele legate de sistemul de canalizare, care generează mirosuri insuportabile în locuință, precum și alte neajunsuri rezultate din executarea necorespunzătoare a lucrărilor de construcție.

15. Astfel, a solicitat încasarea, în mod solidar, de la Lupașco Valeriu și Lupașco Ana, în beneficiul său, a sumei de 180 984,70 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin executarea necorespunzătoare a lucrărilor de construcție, sumă constituită din 150 253,50 lei reprezentând costul remedierii lucrărilor de construcție executate necalitativ și 30 731,20 lei reprezentând costul vopselei necesare pentru efectuarea lucrărilor de remediere.

16. Totodată, reclamanta a solicitat încasarea prejudiciului moral în cuantum de 500 000 lei, a penalității contractuale în sumă de 446 124 lei, a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în sumă de 14 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în sumă de 6 000 lei și suma de 5 429 lei.

17. Ulterior, în cursul examinării cauzei, Negruță Ina a majorat pretențiile formulate în acțiune sub aspectul cuantumului penalității solicitate, majorând suma acesteia de la 446 124 lei la 560 028 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

18. Prin hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Central din 21 iunie 2023 s-a admis parțial acțiunea înaintată de Negruță Ina împotriva lui Lupașco Valeriu și Lupașco Ana cu privire la repararea prejudiciului material și moral, încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

19. Astfel, s-a încasat din contul lui Lupașco Valeriu în beneficiul Negruță Inei: suma de 150 253,50 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin efectuarea lucrărilor de construcție necorespunzătoare; suma de 10 000,00 lei cu titlu de asistență juridică; suma de 36 887,00 lei cu titlu de penalitate; suma de 5429,00 lei cu titlu de taxă de stat, proporțional părții admise. În rest, pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral, a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei, a diferenței prejudiciului material, a penalității și a diferenței taxei de stat, s-a respins ca fiind neîntemeiată. Pretenția cu privire la încasarea prejudiciului material, moral, a penalității și a cheltuielilor de judecată din contul Lupașco Anei, s-a respins ca fiind neîntemeiată. Totodată, s-a încasat din contul lui Lupașco Valeriu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 185,12 lei.

20. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că între reclamanta Negruță Ina și pârâțul Lupașco Valeriu au existat raporturi juridice contractuale izvorâte din Contractul nr. 1 de prestare a serviciilor de construcție din 29 martie 2019, prin care pârâțul s-a

obligat să execute lucrările interioare de construcție și finisare a casei de locuit a reclamantei.

21. Din probatoriul administrat, în special din Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 038 din 10 martie 2020, instanța a constatat că lucrările executate de pârât au fost realizate cu abateri de la procesul tehnologic de execuție și cu încălcarea cerințelor prevăzute de Legea privind calitatea în construcții, prezentând deficiențe care afectau exploatarea normală a imobilului și care se aflau în legătură cauzală directă cu modul necorespunzător de executare a obligațiilor contractuale.

22. Totodată, instanța a reținut că pârâtul nu a prezentat probe concludente care să înlăture concluziile expertizei ori să demonstreze lipsa vinovăției sale, necontestând în mod efectiv existența viciilor constatate.

23. În aceste condiții, s-a apreciat că reclamanta a făcut dovada prejudiciului material cauzat prin executarea necalitativă a lucrărilor, în cuantum de 150 253,50 lei, sumă stabilită prin expertiză și susceptibilă de reparare în temeiul normelor care reglementează răspunderea contractuală și protecția consumatorilor.

24. Totodată, pretenția privind încasarea sumei de 30 731,20 lei reprezentând costul vopselei a fost respinsă, întrucât înscrisurile prezentate nu demonstau legătura cauzală dintre aceste cheltuieli și remedierea deficiențelor constatate, iar din conținutul bonurilor fiscale nu putea fi identificată persoana care a suportat efectiv aceste cheltuieli. De asemenea, instanța a constatat că pârâta Lupașco Ana nu a fost parte la raportul juridic litigios și nu a participat la încheierea ori executarea contractului, motiv pentru care nu poate fi ținută răspunzătoare pentru obligațiile asumate exclusiv de Lupașco Valeriu.

25. Instanța a apreciat ca fiind întemeiată și pretenția privind încasarea penalității contractuale, însă numai în parte, reținând că pârâtul s-a aflat în întârziere începând cu data de 2 octombrie 2021, după expirarea termenului acordat prin notificarea prealabilă recepționată la 26 septembrie 2021.

26. În aplicarea prevederilor contractuale și a dispozițiilor art. 953 Cod civil, instanța a redus cuantumul penalității solicitate și a stabilit-o la suma de 36 887 lei, calculată prin raportare la valoarea prejudiciului material dovedit și la perioada efectivă de întârziere.

27. Totodată, au fost respinse pretențiile privind repararea prejudiciului moral și compensarea costului expertizei extrajudiciare, întrucât reclamanta nu a demonstrat existența temeiurilor legale care să justifice repararea prejudiciului moral în cadrul raportului juridic dedus judecății și nici nu a prezentat dovezi privind achitarea sumei de 14 000 lei pentru efectuarea expertizei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

28. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 21 iunie 2023, la 25 septembrie 2023, avocatul Munteanu Diana, în interesele apelantei Negruța Ina a declarat apel împotriva acesteia, solicitând casarea parțială a acesteia în partea

respingerii pretențiilor, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

29. În motivarea apelului, apelanta a reiterat argumentele invocate în cererea de chemare în judecată, menționând suplimentar că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond în partea în care au fost respinse pretențiile sale, apreciind că aceasta a fost pronunțată cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, fără elucidarea deplină a circumstanțelor relevante ale cauzei. Din aceste considerente, a susținut că hotărârea este neîntemeiată și urmează a fi casată în partea contestată.

30. A invocat că investițiile în edificarea și finisarea imobilului au fost efectuate, în mare parte, de tatăl său, Negruță Victor, care a transmis pârâtului Lupașco Valeriu suma de 1 000 000 lei, fapt confirmat prin recipisa întocmită și semnată personal de acesta. Ulterior, intimatului i-au mai fost remise mijloace bănești în cuantum de 148 000 lei.

31. Totodată, a susținut că, potrivit cererii de chemare în judecată modificate, a solicitat încasarea de la pârâți a prejudiciului material în sumă de 180 984,70 lei, a prejudiciului moral în cuantum de 500 000 lei, a penalității de întârziere în sumă de 560 028 lei, precum și a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în sumă de 14 000 lei. Cu toate acestea, prin hotărârea contestată, instanța de fond a admis doar pretenția privind prejudiciul material în sumă de 150 253,50 lei, penalitatea în cuantum de 36 887 lei, taxa de stat în sumă de 5 429 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, respingând în rest pretențiile formulate.

32. A reținut că instanța de fond a stabilit în mod eronat momentul punerii debitorului în întârziere. În acest sens, a făcut trimitere la prevederile art. 861 alin. (1) din Codul civil, potrivit căroră, în cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul este în drept să solicite executarea obligației în orice moment, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând.

33. De asemenea, a subliniat că, potrivit clauzei 6.1 din Contractul de prestări servicii din 29 martie 2019, intimatul Lupașco Valeriu s-a obligat să finalizeze lucrările contractate cel târziu până la data de 15 mai 2019. În consecință, aceasta a susținut că debitorul se află în întârziere începând cu data de 16 mai 2019, și nu din 2 octombrie 2021, astfel cum a reținut instanța de fond prin raportare la data recepționării cererii prealabile.

34. A mai invocat că, potrivit art. 953 alin. (1) din Codul civil, reducerea unei penalități disproporționat de mari poate fi dispusă de instanță numai la cererea debitorului. Or, în lipsa unei asemenea cereri formulate de Lupașco Valeriu, instanța de fond ar fi redus în mod neîntemeiat cuantumul penalității solicitate.

35. Totodată, a considerat neîntemeiată soluția de respingere a pretenției privind repararea prejudiciului moral, susținând că, potrivit art. 1998 din Codul civil, persoana care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită săvârșită cu vinovăție este obligată să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. În opinia sa, circumstanțele cauzei justifică acordarea despăgubirilor morale solicitate.

36. La 20 iulie 2023, avocatul Astafiev Valeri în interesele apelantului Lupașco Valeriu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia în partea admiterii pretențiilor, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

37. În motivarea apelului, avocatul Astafiev Valeri în interesele apelantului Lupașco Valeriu a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond în partea în care acțiunea a fost admisă, apreciind că aceasta a fost pronunțată cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, fără elucidarea completă a circumstanțelor relevante ale cauzei. Din aceste considerente, a susținut că hotărârea este neîntemeiată și urmează a fi casată în partea contestată.

38. În susținerea poziției sale, a reținut că, în situația în care Negruță Ina considera că serviciile prestate de Lupașco Valeriu nu corespundeau cerințelor de calitate convenite, aceasta urma să solicite constituirea unei comisii formate din persoane terțe competente, în vederea evaluării calității lucrărilor executate și a conformității acestora cu cerințele stabilite prin contract și planul de executare a lucrărilor.

39. Totodată, a susținut că măsurile întreprinse unilateral de Negruță Ina, inclusiv dispunerea efectuării unei expertize extrajudiciare, pun la îndoială forța probantă a raportului respectiv. În acest sens, a invocat prevederile art. 19 alin. (5) din Legea nr. 68/2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, potrivit cărora expertiza extrajudiciară poate servi doar ca material auxiliar pentru formularea unei plângeri, adoptarea unei decizii, purtarea unor negocieri, încheierea unei tranzacții de împăcare sau pentru alte proceduri de natură extrajudiciară.

40. În consecință, a evidențiat că instanța de fond și-a întemeiat concluziile pe un raport de expertiză extrajudiciară care, prin natura sa juridică, are caracter auxiliar și orientativ, iar nu determinant, în lipsa altor probe concludente și pertinente care să confirme temeinicia pretențiilor formulate de reclamanta Negruță Ina.

41. De asemenea, avocatul Astafiev Valeri, acționând în interesele lui Lupașco Valeriu, a declarat recurs împotriva încheierilor Judecătoriei Orhei, sediul Central din 21 martie 2022, prin care au fost admise cererea de asigurare a acțiunii și cererea reclamantei privind scutirea parțială de la plata taxei de stat, susținând că aceste măsuri au fost dispuse în lipsa unor probe suficiente care să le justifice.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

42. Prin decizia din 28 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de avocatul Munteanu Diana, în interesele apelantei Negruță Ina și avocatul Astafiev Valeri, în interesele apelantului Lupașco Valeriu. Totodată, s-a respins recursul declarat de avocatul Astafiev Valeri, în interesele apelantului Lupașco Valeriu împotriva încheierilor Judecătoriei Orhei, sediul Central din 21 martie 2022, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Judecătoriei Orhei, sediul Central din 21 iunie 2023 și încheierile Judecătoriei Orhei, sediul Central din 21 martie 2022.

43. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că soluția primei instanțe este legală și întemeiată, fiind pronunțată în urma stabilirii complete și obiective a

circumstanțelor relevante ale cauzei, precum și a aplicării corecte a normelor de drept material incidente raportului juridic litigios.

44. Instanța de apel a stabilit că din probatoriul administrat rezultă că între Negruță Ina, în calitate de beneficiar, și Lupașco Valeriu, în calitate de prestator, a fost încheiat Contractul nr. 1 de prestare a serviciilor de construcție din 29 martie 2019, prin care acesta s-a obligat să execute lucrările de finisare a imobilului reclamantei în termenul și condițiile convenite de părți.

45. Instanța de apel a constatat că lucrările executate de Lupașco Valeriu au fost realizate necorespunzător, cu abateri de la procesul tehnologic și cu încălcarea normativelor tehnice în construcții, fapt confirmat atât prin concluziile raportului de expertiză extrajudiciară nr. 038 din 10 martie 2020, cât și prin ansamblul probelor administrate în cauză. Raportul de expertiză a stabilit existența unor defecte semnificative, starea tehnică nesatisfăcătoare a lucrărilor executate, precum și legătura cauzală directă dintre aceste deficiențe și modul defectuos de executare a obligațiilor contractuale asumate de prestator, costul necesar remedierii acestora fiind estimat la suma de 150 253,50 lei.

46. Colegiul a apreciat ca neîntemeiate criticile apelantului Lupașco Valeriu referitoare la valoarea probatorie a expertizei extrajudiciare. S-a reținut că, deși o asemenea expertiză nu are valoarea unei expertize judiciare dispuse de instanță, aceasta constituie un mijloc de probă susceptibil de apreciere în coroborare cu celelalte materiale ale dosarului. Mai mult, după notificarea reclamantei privind existența deficiențelor, Lupașco Valeriu nu a prezentat nicio expertiză tehnică și nici alte probe concludente care să demonstreze executarea calitativă a lucrărilor sau faptul că defectele constatate s-ar datora culpei beneficiarului. În aceste condiții, instanța a reținut că sarcina combaterii constatărilor tehnice revenea prestatorului, iar neadministrarea unor probe contrare nu poate opera în defavoarea consumatorului.

47. Totodată, instanța de apel a confirmat temeinicia soluției de admitere a pretenției privind repararea prejudiciului material în cuantum de 150 253,50 lei, reținând că Negruță Ina a fost nevoită să contracteze alte persoane pentru remedierea deficiențelor generate de executarea necorespunzătoare a lucrărilor.

48. Totodată, a considerat justificată respingerea pretenției privind încasarea sumei de 30 731,20 lei reprezentând costul vopselei, întrucât probele prezentate nu demonstau în mod suficient suportarea efectivă a acestei cheltuieli și nici legătura directă dintre materialele procurate și lucrările de remediere a deficiențelor constatate.

49. Instanța de apel a mai reținut că Lupașco Ana nu poate fi obligată la repararea prejudiciului sau la executarea altor obligații pretinse de reclamantă, întrucât nu a participat la încheierea contractului de prestări servicii și nu este parte a raportului juridic litigios. În lipsa unor temeiuri legale sau contractuale care să justifice răspunderea acesteia, soluția primei instanțe de respingere a acțiunii față de Lupașco Ana a fost apreciată ca fiind corectă.

50. Referitor la pretenția privind repararea prejudiciului moral, Colegiul a constatat că reclamanta a invocat lezarea unor drepturi patrimoniale izvorâte din executarea

necorespunzătoare a contractului, iar legislația aplicabilă nu prevede, în circumstanțele speței, acordarea despăgubirilor morale pentru simpla încălcare a unor obligații contractuale patrimoniale. În lipsa unui temei legal expres și a elementelor care să justifice angajarea răspunderii pentru prejudiciul moral, această pretenție a fost în mod întemeiat respinsă.

51. În concluzie, instanța de apel a apreciat că hotărârea primei instanțe reflectă o aplicare corectă a normelor Codului civil și ale Legii privind protecția consumatorilor, fiind bazată pe o apreciere completă și obiectivă a probelor administrate

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

52. La 31 iulie 2024, avocatul Munteanu Diana în interesele apelantei Negruța Ina, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2024, solicitând casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2024 și a hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 21 iunie 2023, în partea respingerii pretențiilor sale, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

53. În esență, prin cererea de recurs, cu reiterarea argumentelor expuse anterior în cererea de chemare în judecată și apel, a invocat că instanțele inferioare au reținut eronat momentul punerii în întârziere a intimatului Lupașco Valeriu.

54. Astfel, prin clauza 6.1 din Contractul de prestări servicii din 29 martie 2019, Lupașco Valeriu s-a obligat să finalizeze lucrările cel târziu la 15 mai 2019, motiv pentru care acesta urma a fi considerat în întârziere începând cu 16 mai 2019, și nu din 2 octombrie 2021, după recepționarea cererii prealabile.

55. Totodată, Negruța Ina a susținut că instanțele au calculat greșit penalitatea contractuală, întrucât aceasta trebuia stabilită potrivit clauzei 4.5 din contract, în cuantum de 0,1% din suma prevăzută la pct. 3.1, adică 452 lei pentru fiecare zi de întârziere.

56. Prin urmare, instanța de fond a redus neîntemeiat penalitatea, aplicând art. 953 alin. (1) Cod civil în lipsa unei cereri formulate de debitor, deși reducerea penalității disproporționat de mari poate fi dispusă numai la cererea acestuia.

57. A mai invocat că instanțele au respins nejustificat cererea privind repararea prejudiciului moral. Aceasta a subliniat că Lupașco Valeriu a fost sancționat contravențional, în baza plângerii sale, pentru desfășurarea activității de întreprinzător fără înregistrare, în temeiul art. 263 alin. (1) Cod contravențional, iar în acel proces contravențional ea a avut calitatea de victimă, circumstanță care, în opinia sa, nu a fost valorificată de instanțele inferioare la examinarea pretenției privind prejudiciul moral.

58. De asemenea, a susținut că actele judecătorești contestate nu corespund exigențelor unui proces echitabil, fiind pronunțate cu încălcarea drepturilor și intereselor sale legitime, garantate de Constituție, de legislația națională și de actele internaționale la care Republica Moldova este parte.

59. Sub aspect procesual, Negruța Ina a susținut că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel nu răspund exigențelor unui proces echitabil și nu conțin o motivare suficientă a soluțiilor adoptate în privința pretențiilor respinse. Astfel, a

apreciat că instanțele nu au examinat în mod complet toate argumentele prezentate și nu au acordat eficiență juridică deplină probelor administrate, ceea ce a condus la o soluție vădit defavorabilă reclamantei.

60. Ca temei de admisibilitate a recursului, Negruța Ina a invocat dispozițiile art. 432 alin. (1) lit. a) și b) Cod de procedură civilă, susținând, în esență, că interpretarea normelor de drept material realizată de instanțele inferioare este contrară practicii judiciare uniforme și că intervenția instanței de recurs este necesară pentru aplicarea corectă și uniformă a dispozițiilor privind răspunderea contractuală, penalitatea contractuală, punerea în întârziere a debitorului și repararea prejudiciului moral.

61. La 12 august 2024, avocatul Astafiev Valeri, în interesele lui Lupașco Valeriu, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2024, solicitând casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2024 și a hotărârii Judecătorei Orhei, sediul Central din 21 iunie 2023, în partea admiterii pretențiilor, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

62. Recurentul Lupașco Valeriu a reiterat, în esență, argumentele invocate în apel, susținând că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate, arbitrar și pronunțate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

63. A invocat că instanțele inferioare nu au examinat efectiv toate cererile și obiecțiile formulate de partea pârâtă, nu au administrat probele necesare pentru elucidarea completă a circumstanțelor cauzei și au omis să motiveze corespunzător respingerea argumentelor apărării.

64. A susținut că Negruța Ina nu a demonstrat în mod concludent efectuarea lucrărilor de remediere și nici suportarea efectivă a cheltuielilor pretinse, întrucât nu au fost prezentate actele originale, dovezi de plată, acte de recepție a lucrărilor sau alte înscrisuri care să confirme executarea și achitarea lucrărilor realizate de Butnaru Ion.

65. Totodată, recurentul a contestat forța probantă a Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 038 din 10 martie 2020, menționând că acesta a fost efectuat unilateral, fără participarea sa și cu ignorarea procedurii contractuale privind instituirea unei comisii de evaluare a calității lucrărilor. Prin urmare, expertiza extrajudiciară reprezintă doar un material auxiliar și nu putea constitui proba determinantă pentru admiterea acțiunii, cu atât mai mult cu cât instanțele nu au verificat respectarea condițiilor legale privind efectuarea expertizei și calificarea expertului.

66. De asemenea, a susținut că instanțele au acordat neîntemeiat despăgubiri pentru un prejudiciu estimativ, fără a exista dovezi privind suportarea efectivă a cheltuielilor de remediere, și au aplicat eronat penalitatea contractuală.

67. Totodată, a invocat aplicarea greșită a prevederilor Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, argumentând că nu deținea calitatea de agent economic autorizat, iar raporturile dintre părți urmau a fi examinate exclusiv prin prisma dispozițiilor Codului civil referitoare la contractul de prestări servicii.

68. La fel, a contestat legalitatea încheierii privind scutirea parțială a reclamantei de la plata taxei de stat, susținând că aceasta nu a prezentat probe suficiente privind situația

sa materială și că instanțele au admis cererea respectivă fără o verificare adecvată a circumstanțelor invocate.

69. Sub aspectul temeiurilor de casare, avocatul Astafiev Valeri, în interesele lui Lupașco Valeriu a invocat dispozițiile art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, susținând că hotărârile contestate sunt arbitrare și se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

70. Totodată, acesta a invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, argumentând că instanțele nu au examinat efectiv argumentele esențiale formulate de apărare și nu au oferit răspunsuri explicite și suficiente la obiecțiile ridicate pe parcursul procesului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

71. Art. 429 din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

72. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

73. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d) - f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

74. Art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: c) să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.”

75. Art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil:

„(1) Drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

(2) Drepturile și obligațiile civile apar: a) din contracte și din alte acte juridice.”

76. Art. 774 din Codul civil:

„(1) În virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

(2) Obligația poate fi pură și simplă sau afectată de modalități.

(3) Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.”

77. Art. 776 din Codul civil:

„Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.”

78. Art. 992 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.”

79. Art. 947 din Codul civil:

„(1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

(2) Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă.

(3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere.

(4) Părțile pot conveni asupra unei penalități mai mari decât prejudiciul.

(5) Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată.

(6) Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.”

80. Art. 953 din Codul civil:

„(1) În cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalității disproporționat de mari. La reducerea penalității, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului.

(2) Nu se admite reducerea penalității în cazul în care aceasta a fost stinsă prin executare benevolă.

(3) Nu se admite reducerea penalității pentru întârzierea executării obligației pecuniare în cazul în care rata penalității este egală sau mai mică decât rata legală aplicabilă conform art.942.

(4) Orice clauză care derogă de la dispozițiile prezentului articol în detrimentul debitorului este lovită de nulitate absolută.”

81. Art. 1375 alin. (1) și (2) din Codul civil:

„(1) Prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuirea convenită.

(2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.”

82. Art. 1376 din Codul civil:

„(1) Plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor.

(2) Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.”

83. Art. 2036 din Codul civil:

„(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

(3) Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

(5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.”

84. Art. 2037 din Codul civil:

„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va ține să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

85. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 28 martie 2024 (vol. II, f.d. 13), iar decizia motivată a fost comunicată participanților la proces la 11 iunie 2024 (vol. II, f.d. 33).

86. În aceste circumstanțe, recursul declarat de avocatul Munteanu Diana, în interesele recurente Negruță Ina, la 31 iulie 2024, precum și recursul declarat de

avocatul Astafiev Valeri, în interesele recurentului Lupașco Valeriu, la 12 august 2024, se consideră depuse în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă, având în vedere că ultima zi a termenului, 11 august 2024, a fost o zi de duminică.

87. Analizând argumentele invocate în cererile de recurs, în coroborare cu materialele dosarului și dispozițiile legale incidente, Completul de judecată constată incidența temeiului de admisibilitate prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, întrucât soluția adoptată de instanțele inferioare relevă necesitatea consolidării practicii judiciare privind aplicarea clauzei penale în raporturile contractuale și delimitarea diferitelor forme de răspundere convențională.

88. Din actele dosarului rezultă că raporturile juridice dintre Negruță Ina și Lupașco Valeriu își au izvorul în Contractul nr. 1 de prestare a serviciilor de construcție din 29 martie 2019, prin care Lupașco Valeriu și-a asumat obligația executării lucrărilor interioare de construcție ale imobilului situat în mun. Orhei, str. C. Negruzzi nr. 76/6.

89. Potrivit pct. 1.1 al contractului, obiectul obligației îl constituia executarea lucrărilor interioare de construcție și finisare, iar conform pct. 3.1 al contractului, prețul serviciilor a fost stabilit în cuantum de 452 000 lei.

90. Colegiul civil reține că aceste clauze reprezintă elemente esențiale ale raportului obligațional și constituie reperul juridic în funcție de care urmează să fie stabilite atât întinderea obligațiilor asumate de Lupașco Valeriu, cât și eventualele consecințe juridice ale neexecutării sau executării necorespunzătoare a acestora.

91. Totodată, contractul prevedea obligația finalizării lucrărilor și dării în exploatare a imobilului până la data de 15 mai 2019, precum și asumarea unei garanții contractuale pentru lucrările executate.

92. Examinând conținutul contractului, Completul reține că părțile au convenit asupra a două mecanisme distincte de răspundere contractuală.

93. Astfel, prin pct. 4.5 al contractului a fost instituită o penalitate pentru întârzierea executării obligațiilor asumate, calculată în cuantum de 0,1% din valoarea contractului pentru fiecare zi de întârziere. Separat, prin pct. 4.6 al contractului, părțile au prevăzut o sancțiune contractuală aferentă executării necorespunzătoare a serviciilor.

94. Prin natura lor juridică, aceste clauze reglementează ipoteze diferite de încălcare contractuală și produc efecte juridice distincte.

95. Această concluzie este în acord practicii constante a Curții Supreme de Justiție, care a statuat că, în cazul existenței mai multor clauze contractuale sancționatorii, instanța este obligată să stabilească distinct obligația contractuală încălcată, natura juridică a încălcării și clauza penală incidentă, întrucât numai în aceste condiții poate fi verificată legalitatea cuantumului penalității acordate.

96. În acest sens, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 1 aprilie 2026, pronunțată în cauza civilă „Avante” S.R.L. împotriva „Nidicon-L.M.M.” S.R.L. și Chitoroagă Nicanor (dosarul nr. 2ra-705/24), s-a reținut că examinarea globală a unor temeuri contractuale distincte de răspundere este incompatibilă cu exigențele motivării judiciare și nu permite verificarea legalității soluției adoptate.

97. Astfel, Completul de judecată reține că, instanțele inferioare nu au stabilit cu suficientă claritate dacă penalitatea admisă derivă din întârzierea executării obligațiilor, din executarea necorespunzătoare a lucrărilor ori din cumulul acestor două forme de răspundere contractuală.

98. Or, legalitatea soluției depinde în mod direct de identificarea exactă a obligației încălcate și a clauzei contractuale aplicabile. În lipsa unei asemenea delimitări, nu poate fi verificată nici corectitudinea mecanismului de calcul al penalității și nici temeinicia aplicării art. 953 din Codul civil.

99. În aceeași ordine de idei, Curtea Supremă de Justiție reține că aplicarea clauzei penale presupune identificarea exactă a obligației garantate prin aceasta și a faptului juridic care a determinat nașterea răspunderii contractuale. Or, în lipsa unei asemenea determinări, nu poate fi verificată nici legalitatea cuantumului penalității și nici respectarea condițiilor prevăzute de art. 947 și art. 953 din Codul civil.

100. Completul reține că prima instanță a apreciat existența dreptului la penalitate, însă a redus cuantumul acesteia până la suma de 36 887 lei, făcând trimitere la art. 953 din Codul civil.

101. Totuși, analiza efectuată nu relevă dacă penalitatea astfel redusă reprezintă consecința întârzierii executării obligației, consecința executării necorespunzătoare ori rezultatul unei combinări a celor două clauze contractuale.

102. De asemenea, instanțele nu au examinat în mod suficient efectele juridice ale termenului contractual expres stabilit pentru data de 15 mai 2019.

103. În condițiile existenței unui termen determinat de executare, instanțele urmau să stabilească dacă obligațiile contractuale au fost executate tardiv sau neconform și care sunt consecințele juridice ale eventualei neexecutări, executări necorespunzătoare ori executări cu întârziere a obligațiilor contractuale.

104. Astfel, această împrejurare prezintă relevanță directă pentru examinarea argumentelor formulate de Negruță Ina privind stabilirea regimului juridic al penalității pretinse pentru fiecare pretinsă încălcare a clauzelor contractuale.

105. Totodată, Colegiul civil reține că termenul contractual reprezintă un element esențial al raportului obligațional. În jurisprudența Curții Supreme de Justiție s-a statuat că, atunci când contractul stabilește expres momentul executării obligației, instanța este obligată să examineze efectele juridice ale expirării termenului convenit și impactul acestuia asupra producerii întârzierii debitorului.

106. De asemenea, în situația în care creditorul pretinde încasarea unei penalități pentru executarea neconformă a obligațiilor contractuale, instanța este ținută să stabilească natura încălcării invocate, să verifice dacă aceasta constituie o executare neconformă în sensul contractului și al legii și dacă sunt întrunite condițiile de angajare a răspunderii contractuale și de aplicare a clauzei penale.

107. Completul constată că aspectele menționate reprezintă chestiuni esențiale ale litigiului și nu pot fi considerate simple carențe de redactare ori de motivare. Dimpotrivă, acestea influențează în mod determinant soluția asupra capătului de cerere privind penalitatea contractuală.

108. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a reținut că instanța de recurs nu poate substitui instanțele inferioare în activitatea de stabilire a circumstanțelor de fapt și de apreciere nemijlocită a probelor.

109. Astfel, prin decizia din 17 septembrie 2025, pronunțată în cauza Tamara Pindiuc împotriva lui Ion Pindiuc și alții ([dosarul nr. 2ra-956/24](#)), Curtea Supremă de Justiție a statuat că atunci când soluționarea litigiului presupune stabilirea unor circumstanțe esențiale neexamineate de instanțele inferioare, eroarea judiciară nu poate fi înlăturată în procedura recursului, cauza urmând a fi trimisă spre rejudecare.

110. Prin urmare, în situația când soluția adoptată presupune clarificarea unor împrejurări de fapt insuficient examinate, interpretarea unor clauze contractuale ori reaprecierea materialului probator, eroarea judiciară nu poate fi remediată direct de instanța de recurs, fiind necesară trimiterea cauzei spre rejudecare.

111. În același sens, Curtea Supremă de Justiție a reținut în mod repetat că limitele controlului exercitat în recurs sunt circumscrise verificării legalității actului judecătoresc contestat și nu permit completarea situației de fapt ori administrarea unei

noi aprecieri a probelor. Atunci când pentru pronunțarea unei soluții legale se impune clarificarea unor împrejurări de fapt insuficient examinate, devin incidente dispozițiile art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă.

112. Această abordare este reflectată și în practica constantă a Curții Supreme de Justiție privind limitele controlului de legalitate exercitat în procedura recursului, conform art. 442 și art. 445 din Codul de procedură civilă.

113. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în cauzele Ruiz Torija c. Spaniei, Hiro Balani c. Spaniei și Tatishvili c. Rusiei că instanțele naționale sunt obligate să ofere un răspuns efectiv argumentelor esențiale care pot influența soluția litigiului.

114. Or, în prezenta cauză, argumentele referitoare la delimitarea dintre penalitatea pentru întârzierea executării și penalitatea pentru executarea necorespunzătoare, la efectele termenului contractual din 15 mai 2019 și la condițiile de aplicare a art. 953 din Codul civil nu au primit o examinare suficientă.

115. În consecință, motivarea actelor judecătorești contestate nu permite verificarea legalității concluziilor la care au ajuns instanțele inferioare.

116. În asemenea circumstanțe, Completul concluzionează că eroarea judiciară constatată nu poate fi înlăturată în procedura recursului.

117. Pentru pronunțarea unei soluții legale se impune reexaminarea cauzei, cu verificarea completă a clauzelor contractuale incidente, stabilirea naturii juridice a penalității pretinse, determinarea momentului producerii întârzierii și examinarea condițiilor de reducere a penalității prevăzute de art. 953 din Codul civil.

118. Prin urmare, recursurile urmează a fi admise, cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe de apel, într-un alt complet de judecată.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Se admit recursurile declarate de avocatul Munteanu Diana, în interesele Negruță Inei, și de avocatul Astafiev Valeri, în interesele lui Lupașco Valeriu.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2024, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Negruță Ina împotriva lui Lupașco Valeriu și Lupașco Ana cu privire la repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea penalității.

Se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Centru, într-un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
Judecători	/semnătură/	Elena Croitor
	/semnătură/	Ion Munteanu